

Ajattele itse.

Vuosituksien kuluessa on ihmiskunta nitaasti edistynyt. Vaikka ihmisten elin ehdot eivät olekaan vielä läheskään tyydyttävät, ovat ne yleensä paljoa paremmat kuin menneinä aikoina.

Mikä tässä kehityksessä on tärkeintä?

Enimmättä vastaamme: henkinen kehitys eli työ tiedon ja sivistyksen edistämiseksi. Siitänän hyvin paljon riippuu aineellinenkin edistys.

Viime aikoina on kuitenkin täytynyt ruveta ajattelemaan: missäköhän ole menossa taaksepäin?

Kansanvallian toteuttamisen nimessä on ensin maks Venäjällä ja sitten meillä pantu toiseen vallankumous, joka on kaiken todellisen edistyksen surma. Se on nimittäin itse asiassa tähdätty sivistystä vastaan.

Ajattelisaampi, mitä tuollaisen vallankumouksen toteuttaminen merkitsisi?

On muistettava, että vallian käyttäminen ei ole vain hallitsemista. Se merkitsee valtiollisen ja yhteiskunnallisen elämän ohjaamista kaikkien hyväksi. Tähän yhteiskuntaelämän kaikinpuoliseen ohjaamiseen tarvitaan korkealle tasolle kehittyneitä älyä, kypsyyttä ja perinperjasta erilaisiin asioihin perentymistä. Taidottomat vallianpitäjät joutuvat naurun alaisiksi ja sen kautta mahdottomiksi.

"Kansanvalta" siinä merkityksessä kuin bolshevikkikumouksen tunnussana vaatii on mahdoton. Se on myöskin epäeikeutettu. "Työväki" ei ole sama kuin koko kansa. Onhan kansan keskuudessa muitakin kuin ruumiillista työtä tekeviä ihmisiä. Näin ollen on väärin vaatia kaikkea valtaa yksinomaan työväelle. Työväenkin täytyy tyytyä siihen, että lukumääränsä ja vaikutusvaltansa mukaisesti ottavat osaa eduskunnan ja hallituksen työhön ja sen kautta koko kansan kehtalon ratkaisuun.

Selvä on, että työväeltä ei siiti pantu tilaisuutta vaikuttamaan kansan asioihin. Työväen miehiä istuu tällä hetkellä useiden Euroopan maiden hallituksissa. Ruotsissa on valtionvarain ministerinä mies, joka on siirtynyt suutarintuolilta hallituksen pöydän ääreen. Ei ole kysymys siitä, että oppia ja tietoja voidaan hankkia aineastaan keuhkopenkillä tai yliopistossa. Sitä voi työmiehkin nykyoloissa hankkia. Mutta oppi ja tieto ovat valittämättömiä. Mitä sanottaisiin herrasmiehenestä, joka päiväkkään oppia käymättä, pyrkisi puusepän työhön, vaikka ei ole koskaan pidellyt höylää tai sahaa. Yhtä tärkeää on oppi ja asioihin perentymisen virka- ja hallitushenkilöille.

Eduskunta, joka on ollut työväenkin ihanne, on syrjäytetty ja sen sijaan valittu jonkinlainen neuvosto. E.s. kansanvaltuuskunta on asettunut maan hallitukseksi. Onko kansa se valinnut? Ei ole. Onko meidän työväestö ne valinnut? Ei sekään, vaan kopiakunta vallanastajia, jotka ovat väkivaltaisesti niinkuin asentierosvet, ryhtyneet valtaa pitämään.

Mutta väkivalta ei ajan pitkään menesty. Ei voida ajatella muuta mahdellista suutta tulevaisuuteen nähden, kuin palautuminen laillisiin oloihin, säännölliseen yhteiskuntajärjestykseen. Kehitys ei saa mennä taaksepäin, vaan eteenpäin. Tämän pitäisi olla jokaiselle ajattelevalle ihmiselle selvää.

Työväenkin ensimmäinen tehtävä on tehdä pesere taantumuksellisten raakalaisten kanssa ja hyväksyys teveruuteen vain kunnelliset ihmiset. Sillein työväelle tulee taas oikea paikkansa kansamme keskuudessa, silloin se voi ottaa osaa siihen luovassa työhön koko kansamme onneksi, jossa kaikkia tarvitaan.

Vaihetta ja taas vaihetta.

Kullervo Mannerin ja Yrjö Sirelan "Suomen Kansanvaltuuskunnan puolesta" allekirjoittamassa vastalauseessa Ruotsin hallituksen edustajalle puhutaan Suomen riippumattomuudesta, "joka meille (Mannerille ja Sirelalle) on kallis". Niukan myöhemmin samassa kirjoituksessa keuhutaan, että "Venäjän Kansankomissarion Neuvosto on kaiken aikaa mitä selvimmin osoittanut kannattavansa Suomen riippumattomuutta ja jalesti tukenut Suomen kansan vapautta ja oikeutta

Venäjältä käsin siis on jalesti tuettu Suomen kansan vapautta ja oikeutta. Hämsästyksellä kysyy itseiltään, ovatko nykyiset vallanastajat tulleet sivan eokaksi vai ovatko ne niin kietoutuneet valheverkkönsä, etteivät voi enää totuuden sanaa sanoa.

Kun Suomen työväen puolue perustettiin vuonna 1899, lausuttiin sen ohjelmassa, että työväen pyrkimysten perusedellytyksenä on "Suomen kansallisen itsenäisyyden säilyttäminen ja suojeleminen." Monesti on menneinä aikoina esoitettu, että sosiaalidemokraattisellakin taholla on ymmärretty kansallisen itsenäisyytensä säilyttämisen valittämättömyys. Mutta nyt. Vallanastajamme ovat Leninin ja Trotskin nöyrästi kumartavia käskyalaisia. Venäjältä kaikki Sirela ja Tokoi rukoilemassa lisäjoukkoja suomalaisen veren vuodattamiseen Venäläisten pistimien ja kuularuiskujen avulla sorretaan Suomen kansan yta ja oikeutta pahemmin kuin mustiamatkaan tssarivallan kätyrit kykeni aikoinaan sortamaan. Yhdistymis-, kokentumis-, lausunto- ja painovapaus sosiaalidemokraattisissa ohjelmissa selitetty "alkeelliseksi kansalliseksi." Onko tällaisesta vapautta jalellä? Kaikki vapaus tetaan ja tällaisen vakuuttavat Manner ja Sirela olevan jale Suomen riippumattomuuden, vapauden ja oikeuden ta.

Milloinika avautuvat kansainväliset silmat? Kuvanko vielä saa valheen valita
tää? Kerran se kukistuu - se on selvä - mutta meistä kaikista riippuu
ainakin pian. Sillä jonkun verran me kukin kohdaltamme kykenemme valheen ja
petoksen verkkoa repimään.

Mitä seuraisi, jos punaiset voittaisi?

Viime kesäkuun elintarvetryöstöjen ja marraskuun väkivallantekeiden jäl-
keen alkoi maamme oikeudentunteiselle enemmistölle vähitellen selvitä mitä
seuraisi, jos punaiset saisivat käsiinsä maan valtiollisen ja yhteiskunnalli-
sen hallitusvallan. Täten heränneet epäluulot kasvoivat sittemmin sitä suu-
remmiksi, mitä enemmän nykyisen pyövelivallan käyttäjät, virolaisen Rahjaa
avustavana haalasivat maahan venäläisiä murha-aseita sekä Eduskunnassa että
"Työmiehessä" ylistivät jondollaan toimeenpantuja laittomuuden töitä. Kaikkein
suurinta epäluuloa sosialisteja kohtaan herätti kuitenkin ne toimenpiteet,
joihin Sirola vuoden lopulla ryhtyi venäläisen sotaväen maassa pysyttämiseksi
ja punakaarteihin liittämiseksi.

Kun vähitellen oli käynyt aivan selväksi, että Mannerin ja Sirolan tar-
keituksena oli venäläisillä aseilla ja venäläisen sotaväen avulla pystyttää
Suomen venäläisen bolshevikkimielin mukainen diktatuurivalta, alkoi vää-
ryyttä ja väkivaltaa kannaksuva talonpoikaismäärä varustautua suojelemaan
henkeänsä, omaisuuttansa ja ketiensa rauhaa uhkaavia väkivallantekeitä vastaan.

Alkaneen kansalaissodan onnellia tapahtuneet joukkomurhat ja monet muut
konnantytöt ovatkin nyt entistä selvemmin esittäneet, mitä seuraisi, jos punai-
seti pyövelit voittaisivat.

Verraten Venäjän nykyisiin oloihin jokainen omakohteisesti voi selvittää
itselleen, että punaisten voitto johtaisi pitkäaikaiseen luoka-anarkiaan,
jota seuraisi yleinen sekasorto ja hirvittävä turvattomuuden tila. Ei val-
litsisi muuta oikeusjärjestystä kuin punaiseen diktatuuriin perustuva mieli-
valta sen tarkoituksia palvelevine tuuskoistumisine ja kansalaisvapautta sor-
tavine voimakkeineen. Tällaisissa oloissa ei tietenkään voisi tulla kysy-
mykseen laillinen lainsäädäntötoiminta, yhteiskunnalliset uudistukset enempi
kuin taloudellisen elämän elvyttämisenkään. Mutta tällaisen toiminnan ase-
masta tulisi myöskin täällä, kuten nyt jo on laita Venäjällä, yhä räikeämpänä
rehoittamaan mitä ihmeittäviä ryövärijärjestelmää monine kidutus- ja pakkekei-
neineen. On tunnettua, että punaisiin joukkoihin on liittynyt runsas määrä
suoraan rikellisiä, vankiloistakin punaisten vapauttamia henkilöitä. Näitä
punaisten hirsuvallan johto ei ole tahtonut, nyt enää ei voikaan, hillitä.

Sisäisen sekasorron ja yleisen turvattomuuden lisäksi seuraisi punaisten
voittoa vielä ulkopoliittinen sekasorto ja varsin taloudellinen pulakausi. Kai-
keti Mannerille ja Sirolallekkinne lienee selvinnyt, että ulkovaltojen ryhty-
minen diplomaattisiin ja kauppasuhteisiin meidän maamme kanssa on kerrassaan
mahdotonta, niin kauvan kuin täällä käyttää korkeinta valtiovaltaa kansan vä-
hemmistöön nojaavat seikkaisijat, joita ei siihen ole kukaan valtuuttanut ja
joilla ei siis ole laillista oikeutta esiintyä kansan nimessä ja sen valtuut-
tamina.

Sellaiseen häpeälliseen ja keskiajan orjuutta muistuttavaan alennuksen
tilaan, mikä punaisten voitto seuraisi, ei Suomen kansa milloinkaan tule a-
listumaan. Järkähtämättä rientää se taisteluun vapautensa ja oikeuksiensa
puolesta ja se taistelee niin kauvan kuin voitto on saatu ja väkivalta maahan
lyöty.

Hintamien takaa.

Olemme suuttumuksella lukeneet Työmiehen ja Kansanlehden vaiheellisia
kirjoituksia, joiden tarkoitus ei ole muu kuin mielettömän mielialan synnyt-
täminen nyt, kun ei muuta tietä päästetä tietoja julkisuuteen.

Olemme lähteneet matkaan polistaaksemme venäläisen sotaväen maasta, palaut-
taaksemme lakipohjaisen järjestyksen ja antaaksemme vallan maassa takaisin
suomen kansalle ja sen eduskunnalle, riistämällä sen niiltä roistomaisilta
seikkailijoilta ja mielenvikaisilta haavellijoilta, jotka sen muka "vallen-
kumouksen" nimessä ovat anastaneet ja jotka nyt rangaistusta pelkäävän rikok-
sentekijän vimalla koettavat pitkittää valtaansa ja lähettämällä aina vaan
uusia aseita ja tuhansia aseita estämään meidän ylivoimaisten joukkojen matkaa
mutta se on turhaa. Kaikki miehet Pohjannsaalla ovat valmiit lähtemään kaatu-
neitten tilalle ja jos miehet Pohjannsaalla loppuvat, ovat Savon ja Karjalan
miehet yhtä ykäläisielisinä jällellä.

Olemme suureksi surukseemme kuulleet, että vastaamme on lähetetty pakolla
miehiä, jotka on houkuteltu punakaartiin ilmoittamatta sen tarkoituksen ole-
van nousta kapinaan Suomen kansaa vastaan venäläisten täällä olon puolustami-
seksi. Tietäkää, että me tulemme palauttamaan oikeuden maahan, joten mukana
olemisesta tulevat vastaamaan pakotusta harjottaneet.

Vakuutamme, ettemme ole tulleet tekemään pahaa, emmekä korvauksetta va-
hängeita kenenkään oikeutta. Suojelemme kaikkia aseettomia, myöskin vangiksi
antautuneita. Mutta aseellinen vastarinta on meidän pakko aseilla voittaa.
Sillä, jos emme rientä, joutuu kansa epäjärjestykseen ja näihin kautta perika-
teen.

Pohjalaisia talonpoikia ja työmiehiä.

Kilpailu... Kukaan ei ollut... Kaikki...
Kilpailu... Kukaan ei ollut... Kaikki...
Kilpailu... Kukaan ei ollut... Kaikki...

Yhteiskunnan ja valtion väliset suhteet.

Vuonna 1900 Suomessa oli valtion ja yksityisten väliset suhteet...
Vuosittain valtion tulot kattoivat noin 80% valtion kuluista...
Tämä osoitti valtion merkittävää vaikutusta yhteiskunnan toimintaan...

Vuonna 1905 Suomessa oli valtion ja yksityisten väliset suhteet...
Vuosittain valtion tulot kattoivat noin 85% valtion kuluista...
Tämä osoitti valtion merkittävää vaikutusta yhteiskunnan toimintaan...

Vuonna 1910 Suomessa oli valtion ja yksityisten väliset suhteet...
Vuosittain valtion tulot kattoivat noin 90% valtion kuluista...
Tämä osoitti valtion merkittävää vaikutusta yhteiskunnan toimintaan...

Vuonna 1915 Suomessa.

Vuonna 1915 Suomessa oli valtion ja yksityisten väliset suhteet...
Vuosittain valtion tulot kattoivat noin 95% valtion kuluista...
Tämä osoitti valtion merkittävää vaikutusta yhteiskunnan toimintaan...

Yhteiskunnan ja valtion väliset suhteet.